

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1931.

Ἰπὸ
ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗ

Γενικά.

Τὸ 1931 ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλληνικὴν Γεωργίαν ἔτος δυστυχίας. Ἡ παραγωγή μας παρουσίασε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μείωσιν ἀλλὰ καὶ αἱ τιμαὶ τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἐνεφάνισαν νέαν σημαντικὴν πτώσιν.

Εἶνε ἀληθές ὅτι αἱ καλλιεργηθεῖσαι ἐκτάσεις φαίνονται αὐξανόμεναι κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ἀφοῦ ἀνῆλθον:

τῶ	1928	εἰς	15.901.480	στρέμματα
»	1929	»	15.446.290	»
»	1930	»	17.789.307	»
»	1931(πρόβλεψις)		18.108.233	»

Εἰς τὴν ἕκτασιν ταύτην πρέπει νὰ προσθέσωμεν καὶ τὴν καταλαμβανομένην ὑπὸ τῶν αὐτοτελῶν ἐλαιῶνων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, ἣν ὑπολογίζομεν εἰς 6 ἑκατομμύρια στρεμμάτων περίπου.

Ἐν τούτοις ὁμως, παρὰ τὴν καταβληθεῖσαν μεγαλυτέραν προσπάθειαν, παρὰ τὰ ἐπὶ πλέον ἔξοδα, τὰ ἀπορρέοντα ἐκ τῆς αὐξήσεως τῆς καλλιεργουμένης γῆς, ἡ παραγωγή μας ἐμφανίζει πτώσιν. Πρέπει, ἄλλωστε νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι ἡ κατὰ καλλιεργουμένην, μονάδα πτώσις τῆς παραγωγῆς μας εἶνε σταθερὰ ἀπὸ τινων ἐτῶν.

Ἡ ἐλάττωσις τῆς γεωργικῆς μας παραγωγῆς ὀφείλεται εἰς πλείστους λόγους, οἱ ὅποιοι ἔπαυσαν πλέον νὰ εἶναι ἐξαιρετικοί, ἀλλὰ, δυστυχῶς, ἀποτελοῦν χρονίαν ἀσθενείαν τῆς γεωργίας μας. Οἱ κυριώτεροι ἐξ αὐτῶν εἶνε οἱ ἑξῆς.

1. Μετὰ τὴν ἀπαλλοτριώσιν τῶν μεγάλων τσιφλικίων, οὐδεμία σχεδὸν μέριμνα ἐλήφθη διὰ τὴν καλυτέραν καλλιέργειαν τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν γαιῶν. Ἡ διανομὴ αὐτῶν ἐχρόνισε καὶ ἀκόμη δὲν ἐπερατώθη ἡ ὀριστικὴ τοιαύτη εἰς τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων. Ἀλλὰ καὶ οἱ συσταθέντες συνεταιρισμοὶ ἀπαλλοτριώσεως ἐγκατελείφθησαν καταργηθείσης καὶ τῆς σχετικῆς ὑπηρεσίας καὶ ἀπὸ παραγωγικοὶ τοιοῦτοι, ὡς προέβλεπον οἱ ἀγροτικοὶ νόμοι, μετετράπησαν εἰς συνεταιρισμοὺς εἰσπράξεως τῶν ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Οὐδεμία λοιπὸν ὀργάνωσις ὑπάρχει εἰς τὰ κτήματα ταῦτα, οὔτε πρὸς ρύθμισιν τῆς καλλιέργειας, οὔτε πρὸς περιποίησην τῶν χανδάκων, οὔτε πρὸς ἀπὸ κοινοῦ χρῆσιν μηχανῶν, οὔτε πρὸς ἀπὸ κοινοῦ πώλησιν τῶν προϊόντων τῆς γῆς. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ μετὰ τοὺς προσφυγικοὺς συνοικισμοὺς, διὰ τοὺς ὁποίους οὐδεμία σοβαρὰ μέριμνα παραγωγικῆς ὀργανώσεως ἐλήφθη. Οὕτως ἐγκατελείφθη

εἰς τὴν τύχην του τὸ ἥμισυ σχεδὸν τῆς καλλιεργουμένης ἐκτάσεως ἐν Ἑλλάδι καὶ μάλιστα ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ καλλιέργεια δημητριακῶν, ἡ ἔχουσα περισσοτέραν ἀνάγκην ὀργανώσεως πρὸς χρῆσιν κοινῶν μηχανημάτων καὶ μέσων καλλιέργειας.

2. Ἡ οἰκονομικὴ ἐξάντλησις τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν ἐπέτεινε τὴν κρίσιν. Καθότι οἱ γεωργοὶ μας δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐπωφεληθοῦν, διακροῦντος τοῦ πολέμου, τῆς ὑψώσεως τῶν τιμῶν τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἔνεκα τῶν ἐπὶ δεκαετίαν ἐπιστρατεύσεων, τῶν ἀναγκαστικῶν δανείων, τὰ ὁποῖα ἔπληξαν κυρίως τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς, τῆς εἰς βάρος τῶν γεωργικῶν προϊόντων ἀσκηθείσης συναλλαγματικῆς πολιτικῆς, τῶν συνεχῶν ἐπιτάξεων, τῶν αὐθαιρέτων διατιμήσεων κτλ. Εἰς τὴν ἐξάντλησιν ταύτην συνέτεινε καὶ τὸ σύστημα τῆς φορολογίας ἐπὶ τῆς ἀκαθορίστου προσόδου, τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἀκόμη διὰ τινὰ γεωργικὰ προϊόντα (λ.χ. καπνός, ἔλαιον). Τέλος οὐδεμία ἐλήφθη σοβαρὰ μέριμνα διοχετεύσεως τῶν κατὰ τὰ εὐτυχῆ διὰ τὴν γεωργίαν ἔτη κερδῶν εἰς παραγωγικούς σκοπούς, ἀλλ' ἀντιθέτως εἰς πολλὰς περιφερείας, ἰδίᾳ σταφιδικὰς καὶ καπνοπαραγωγικὰς, οἱ γεωργοὶ ἐσυνήθισαν εἰς ποιᾶν τινὰ σπατάλην. Ἐμφανὲς ἀποτέλεσμα τῆς οἰκονομικῆς ἐξάντλήσεως τῶν γεωργῶν εἶνε ἡ καταπληκτικὴ πτώσις τῆς χρήσεως τῶν χημικῶν λιπασμάτων, ἥτις ἀπὸ 60.000 τόννους τῷ 1929, κατῆλθεν εἰς 40.000 τῷ 1930 καὶ εἰς 35.000 τόννους τῷ 1931.

3. Αἱ ἀσθένειαι τῶν φυτῶν, συμπτωματικῶς μόνον καταπολεμουμέναι, αἱ κακαὶ μετεωρολογικαὶ συνθῆκαι, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁποίων δὲν ἐλήφθησαν ἐγκαίρως τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα (ἀρδεύσεις, ἀποστραγγίσεις) καὶ ἡ μὴ ἔγκαιρος καταπολέμησις τῶν ἀρουραίων ἐπέφεραν τέλος σημαντικὰς εἰς τὴν γεωργίαν μας ζημίας κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη καὶ ἰδίᾳ κατὰ τὸ λῆξαν γεωργικὸν ἔτος. Ζημίας ἀρκετὰς ἐπίσης προυξένησαν εἰς πολλὰς περιφερείας καὶ αἱ ἐπισυμβᾶσαι θεομηνιαί, ὡς οἱ παγετοὶ καὶ ἡ χάλαζα, ἔναντι τῶν ὁποίων ὁ ὑφιστάμενος ὀργανισμὸς τῶν Γεωργικῶν Ἀσφαλειῶν μικρὰν σχετικῶς ἠδυνήθη νὰ ἐπιφέρῃ ἀνακούφισιν εἰς τοὺς παραγωγούς, ὡς ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἰδίᾳ ἐπαρκῶν κεφαλαίων πρὸς ἐπέκτασιν τῶν ἐργασιῶν του.

Βεβαίως τὴν γεωργικὴν κρίσιν ἐπετείνουν παρ' ἡμῖν καὶ αἱ δυσμενεῖς, ἐν γένει, διὰ τὴν παραγωγὴν μας συνθῆκαι, ὡς τὸ περιορισμένον τοῦ κλήρου, ὁ ὁποῖος ἀντιστοιχεῖ εἰς ἐκάστην γεωργικὴν οἰκογένειαν, ἡ μεγάλη αὐτοῦ κατανομή, ἡ καθυστέρησις τῆς τεχνικῆς μορφώσεως τῶν γεωργῶν μας, ἡ ἔλλειψις βελτιωμένων μέσων παραγωγῆς κ.τ.λ.

Ἄλλ' ἐκτὸς τῆς πτώσεως τῆς παραγωγῆς μας, εἴχομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν καὶ μίαν ραγδαίαν πτώσιν τῆς ἀξίας αὐτῆς. Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ὑπελογίσθη αὕτη εἰς 11.623 ἑκατ. δραχμῶν τῷ 1928, εἰς 8.783, τῷ 1929, εἰς 8,068 τῷ 1930 καὶ ἀσφαλῶς ἀκόμη κατωτέρα τῷ 1931, ἀφοῦ ἔπεσαν σημαντικῶς καὶ αἱ τιμαὶ τῶν προϊόντων.

Ἄς ἐξετάσωμεν τώρα, μίαν πρὸς μίαν, τὰς κυριωτέρας καλλιέργειας μας.

Σ Ι Τ Η Ρ Α

Τὰ σιτηρὰ καταλαμβάνουν 72ο)ο περίπου τῆς καλλιεργουμένης ἐν Ἑλλάδι ἐκτάσεως, μὴ ὑπολογιζομένης τῆς διὰ δένδρων καλυπτομένης τοιαύτης. Ἡ καταλαμβανομένη ὑπ' αὐτῶν ἕκτασις ἀνῆλθε κατὰ μέσον ὄρον εἰς τὴν περίοδον 1924—27 εἰς 10.328.925 στρέμματα. Ἡὔξησεν ἕκτοτε σημαντικῶς ἀνελθοῦσα:

τῶ	1928	εἰς	11.389.948	στρέμματα
»	1929	»	10.374.595	»
»	1930	»	12.643.267	»
»	1931	»	12.596.976	» (πρόβλεψις)

Ἡ κατὰ στρέμμα ὅμως ἀπόδοσις αὐτῶν παρουσιάζει σημαντικὴν μείωσιν. Οὕτως διὰ τὸν σῖτον αὕτη κατῆλθεν ἀπὸ 67 χγ. κατὰ μέσον ὄρον τῆς τριετίας 1925—27 εἰς 58 χγ. μέσος ὄρος τῆς τριετίας 1928—30.

Ἡ παραγωγή σίτου τῶ 1931 ὑπολογίζεται ὅτι εἶνε ἡ αὕτη περίπου πρὸς τὴν τοῦ 1930, ἣτις εἶχεν ἀνέλθει εἰς 264.249 τόννους ἔναντι 368.288 τόννων, μέσον ὄρον τῆς τετραετίας 1925—29. Τῶ 1931 εἰσηγάγομεν 662.896 τόννους, ἔναντι 574.689 τῶ 1930 καὶ 441.146 τόννων κατὰ τὴν πενταετίαν 1925—29.

Τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἠθέλησε νὰ δώσῃ παρ' ἡμῖν μίαν «μάχην σίτου» κατ' ἀπομίμησιν τῆς ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ τοῦ Μουσσολίνι ἐγκαινιασθείσης. Πλὴν ὅμως ἀπέτυχε διὰ τοὺς κάτωθι λόγους:

α') Διότι ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῆ κυρίως ξένους διαλεγμένους σπόρους, τῶν ὁποίων ὅμως ἡ προσαρμογὴ εἰς τὰς παρ' ἡμῖν συνθήκας δὲν εἶχεν ἐπαρκῶς μελετηθῆ.

β') Διότι οἱ ἀρουραῖοι, μὴ καταπολεμηθέντες ἐγκαίρως καὶ ἡ σκωρίασις, ὧν νέαι μορφαὶ περισσότερον ζωτικαὶ εἰσῆχθησαν διὰ τῶν ξένων ποικιλιῶν σίτου, ἐπέφεραν μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ σιτηρὰ.

γ') Διότι δὲν ἐγένετο ἡ δέουσα χρῆσις τῶν εὐχερεστέρων μέσων πρὸς αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς, ὡς π.χ. λιπασμάτων, ἀλλ' ἐπεζητήθη αὕτη διὰ τῶν δυσκολωτέρων, ὡς λ.χ. αἱ βαθεῖαι μηχανικαὶ ἀρώσεις.

δ') Διότι ἡ κατανομὴ τῶν βροχῶν παρ' ἡμῖν δὲν εὐνοεῖ γενικῶς τὴν σιτοκαλλιέργειαν.

Ἀποτελεσματικώτερα ὑπάρχει ἡ μέριμνα διὰ τὴν συγκράτησιν τῆς τιμῆς τοῦ σίτου. Δύο μέτρα ἐφηρμόσθησαν πρὸς τοῦτο:

α') Ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ τοῦ εἰσαγομένου σίτου ἀπὸ 4.30 εἰς 6 χρυσὰς δραχμάς κατὰ 100 χγ. καὶ τῶν ἀλεύρων ἀπὸ 8.82 εἰς 10.70 (Νομοθ. Διάταγμα 8 Μαΐου 1930). Τὸ μέτρον τοῦτο ὅμως ἐπεβάρυνεν, ἐκτὸς τῶν μὴ γεωργῶν, καὶ τοὺς μὴ σιτοπαραγωγούς γεωργούς μας (καπνοπαραγωγούς, ἐλαιοπαραγωγούς, σταφιδοπαραγωγούς, κτηνοτρόφους, κηπουρούς κ.τ.λ.). Ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν σιτοπαραγωγῶν ὠφελήθησαν κυρίως ἐξ αὐτοῦ μόνον οἱ προσκομίζοντες πρὸς πώλησιν τὰ προϊόντα εἰς τὴν ἀγοράν.

β') Ἡ συγκέντρωσις τοῦ σίτου, ἐγκαινιασθεῖσα τῶ 1927, ἐπὶ ὑπουργίας κ. Α. Παπαναστασίου, ὑπῆρξε περισσότερον θετικὴ διὰ

τούς σιτοπαραγωγούς μας καὶ ὀλιγώτερον πιεστικὴ διὰ τοὺς ἀστικούς καὶ μὴ σιτοπαραγωγούς γεωργούς μας. Αὕτη, ὀργανουμένη ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, παρουσίασε τὴν ἐξῆς κίνησιν εἰς ἐξαγορασθείσας ποσότητας σίτου:

1927	2.361.000	ὀκάδες
1928	6.567.000	»
1929	9.641.450	»
1930	19.500.000	»
1931	29.200.000	»

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ταύτην ἀνετέθη τελευταίως καὶ ἡ γενικωτέρα μέριμνα διὰ τὴν αὔξησιν τῆς σιτοπαραγωγῆς μας. Δυστυχῶς ὅμως ἡ δρᾶσις τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου δὲν ἐπεξετάθη μέχρι τοῦδε καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων σιτηρῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς κριθῆς καὶ τοῦ ἀραβοσίτου, ποῦ παράγονται εἰς περιφερείας, ὅπου δὲν εὐδοκιμεῖ ὁ σῖτος.

Κ Α Π Ν Ο Σ

Ἐνῶ τὰ σιτηρὰ ἀποτελοῦν τὴν κυριωτέραν καλλιέργειάν μας, ὅσον ἀφορᾷ τὴν καταλαμβανομένην ὑπ' αὐτῶν ἔκτασιν, ὁ καπνὸς ἀντιπροσωπεύει τὴν πρώτην τῶν καλλιεργειῶν μας ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόσδοτον τοῦ παραγομένου εἴδους, ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύει τὰ 24ο)ο τῆς ἐκ τῆς γεωργίας μας προσόδου. Ἡ παραγωγή του ηὔξησε σημαντικῶς ἐν Ἑλλάδι, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν προσφύγων, ἀλλὰ παρουσίασε σοβαρὰν μείωσιν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Οὕτως ἀνῆλθε:

		Στρέμματα	Τόννοι
Τῶ	1925—28 (μέσος ὄρος)	872.130	61.039
»	1929	1.242.810	80.500
»	1930	959.340	61.000
»	1931	858.130	41.000

Σημειωτέον ὅτι ἡ παγκόσμιος παραγωγή καπνοῦ κατὰ τῶ 1931, ἐν σχέσει πρὸς τὴν παρελθοῦσαν πενταετίαν ηὔξησε κατὰ 20ο)ο. Ἐπίσης σοβαρὰν αὔξησιν παρουσιάζει ἡ καπνοπαραγωγή Βουλγαρίας καὶ σχετικὴν τοιαύτην ἡ τῆς Τουρκίας, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τῶν κάτωθι ἀριθμῶν:

(Εἰς ἑκατ. τόννων)

	Βουλγαρία	Τουρκία
Τῶ 1929	32.5	36.3
» 1930	26.8	48.—
» 1931	33.—	40.—

Ἐνάλογον μείωσιν ὑπέστη καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν καπνῶν μας ἀνεληθοῦσα:

	Τόννοις	Ἄξια εἰς ἑκ. δραχμῶν.
Τῶ 1929	50.055	3.948.—
» 1930	49.195	3.382.—
» 1931	43.044	2.248.—

Ἡ πτώσις, ὅθεν, τῆς τιμῆς τῶν καπνῶν εἶνε πολὺ μεγαλυτέρα τῆς πτώσεως τῆς ἐξαγωγῆς μας.

Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ταύτης, τὸ Κράτος ἔλαβε διάφορα μέτρα, τὰ ὁποῖα ὅμως, φρονοῦμεν, ὅτι γενικῶς ὑπῆρξαν ἀτυχῆ:

1. Ἐπεδίωξε τὸν περιορισμὸν τῶν διὰ καπνῶν καλλιεργουμένων ἐκτάσεων, εἴτε διὰ νομοθετικῶν μέτρων εἴτε διὰ προπαγάνδας, ἐνῶ δὲν συνεννοήθη προηγουμένως σχετικῶς καὶ μὲ τὰ λοιπὰ βαλκανικὰ κράτη, καὶ ἰδίᾳ τὴν Βουλγαρίαν, ἣτις ἀσκεῖ ἀκριβῶς ἀντίθετον πολιτικὴν. Ἔχομεν, ἄλλωστε, τὴν γνώμην, ὅτι ἔνεκα τῶν εἰδικῶν μας συνθηκῶν ἡ καπνοκαλλιέργεια ἐπιβάλλεται ν' αὐξήσῃ παρ' ἡμῖν καὶ ὅτι κάθε προσπάθεια πρέπει νὰ καταβληθῆ εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τόπου καταναλώσεως αὐτῶν, πρᾶγμα ὃχι ἀκατόρθωτον καθ' ἡμᾶς, ἀφοῦ ἡ παραγωγή μας δὲν φθάνει τὰ 30)ο τῆς παγκοσμίου τοιαύτης καὶ εἰς πλείστας χώρας τὰ καπνὰ μας εἶνε σχεδὸν ἄγνωστα (Νότιος Ἀμερική, Αὐστραλία, Καναδᾶς, Βαλτικαὶ Χῶραι, Γαλλία, Ἀγγλία κ.τ.λ.). Ἡ ὑπαρξὶς κρατικοῦ μονοπωλίου δύναται νὰ βοηθήσῃ μίαν τοιαύτην σχετικὴν ἄλλ' ἔντονον ἐνέργειαν.

2. Προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν μὴ πωληθέντων καπνῶν τῆς περυσινῆς ἐσοδείας, διαθέσαν πρὸς τοῦτο 200 ἑκατ. δραχμῶν. Φρονοῦμεν ὅτι καλύτερον θὰ ἦτο τὸ ποσὸν τοῦτο νὰ διατεθῆ εἰς σημαντικὴν ἐπιχορήγησιν τῆς ἐξαγωγῆς μας εἰς τὰς ἀνωτέρω χώρας, ἵνα μὴ δημιουργηθοῦν παρ' ἡμῖν ἀποθέματα τὰ ὁποῖα θὰ πιέζουν τὴν ἀγορὰν καὶ τῶν μελλουσῶν ἀκόμη ἐσοδειῶν.

3. Τέλος προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ καῦσιν τῶν βεβλαμμένων καπνῶν, ἐνῶ καλύτερον θὰ ἦτο νὰ ἴδρυσε, δι' ὀλιγωτέρων ἀκόμη κεφαλαίων, ἐργοστάσιον παρασκευῆς νικοτίνης ἐξ αὐτῶν. Οὕτω ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἐδημιουργεῖτο ἓνας βέβαιος τρόπος καταναλώσεως τῶν ἐκάστοτε βλαπτομένων καπνῶν καὶ τῶν πατοφύλλων, ἀφ' ἑτέρου δὲ θὰ παρείχετο εἰς τὴν Ἑλληνικὴν γεωργίαν θεϊκὴ νικοτίνη, τὴν ὁποῖαν εἰσάγομεν σήμερον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΚΟΡΙΝΘΙΑΚΗ ΣΤΑΦΙΣ

Τὸ προϊόν τοῦτο ὑπῆρξεν ἐπὶ μακρὸν ἓνα φυσικὸν μονοπώλιον διὰ τὸν τόπον μας. Τώρα ὅμως ἔχει νὰ παλαίσῃ πρὸς τὸν συναγωνισμὸν τῶν σταφίδων τῆς Καλλιφορνίας, τῆς Αὐστραλίας καὶ τῆς Ν. Ἀφρικῆς. Οὕτως ἡ ἐξαγωγή σταφίδος μας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ ὁποῖα ἐκάλυπτεν ἄλλοτε τὰς ἀνάγκας τοῦ κυριωτέρου καταναλωτοῦ τοῦ εἴδους, μόλις ἀντιπροσωπεύει πλέον τὰ 35)ο τῶν εἰσαγωγῶν σταφίδος εἰς τὸ Ἡν. Βασίλειον. Ἴδου διατὶ ἡ σταφίς μας ὑποφέρει ἀπὸ τριπλῆν πτώσιν παραγωγῆς, ἐξαγωγῆς καὶ τιμῶν.

α') Ἡ παραγωγή σταφίδος ἀνῆλθε:

τῶ	1922—24	(μέσος ὄρος)	εἰς	181.512	τόννους
»	1925—27	»	»	166.720	»
»	1928—30	»	»	146.673	»
»	1931	(ὑπολογισμός)	»	130.000	»

β') Ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐξαγωγῆς μας ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐσφαλμένην πολιτικὴν τοῦ παρακρατήματος καὶ τῶν ὑψηλῶν τιμῶν,

τὴν ὀποίαν ἠκολούθησεν ὁ Αὐτ. Σταφιδικός Ὀργανισμός. Οὕτως ἡ μέση ἐξαγωγή μας τῶν ἐτῶν 1925—1930 μόλις ἀντιπροσώπευε τὰ 60ο)ο τῆς προπολεμικῆς τοιαύτης. Ἡ ἐξαγωγή μας τοῦ 1931 περιώρισθη εἰς 66.389 τόννους, ἔναντι 72.987 τόννων τῶ 1930. Αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος παρουσίασαν αἰσθητὴν πτώσιν ἰδίᾳ μετὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς Λίρας. Οὕτως ἦσαν εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ Λονδίνου:

	Σεπτέμβριος 1930	Σεπτέμβριος 1931
Ποιότης Ἀμαλιάδος	618.—δρχ.	533.—δρχ.
Ποιότης Πατρῶν	637.— »	569.— »

Σημειωτέον, ὅτι ἡ ἀγγλικὴ ἀγορὰ ρυθμίζει τὴν τιμὴν τῆς σταφίδος μας, ἀφοῦ καταναλίσκει ἀκόμη τὰ 70ο)ο τῆς ἐξαγομῆς ἐξ Ἑλλάδος ποσότητος. Ἡ ἐξυγίανσις τοῦ Σταφιδικοῦ Ὀργανισμοῦ ἀπέτρεψεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς βεβαίας χρεωκοπίας, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ἀλλάξῃ οὐσιωδῶς τὴν θέσιν τοῦ σταφιδικοῦ προβλήματος.

ΕΛΑΙΟΝ

Ἡ παραγωγή ἐλαίου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀνῆλθε κατὰ διετίαν:

τῶ 1924—25	εἰς	836.478	μετρικούς	στατῆρας
» 1926—27	»	669.183	»	»
» 1928—29	»	897.728	»	»
» 1930—31	»	901.630	»	»

Ἦτοι τὸ προῖον τοῦτο παρουσιάζει αὐξησιν μᾶλλον παραγωγῆς, ὀφειλομένην κυρίως εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 1923 ἀρξαμένην συστηματικὴν καταπολέμησιν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἰδίᾳ τοῦ δάκου.

Ἐπίσης ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ παραμένει σταθερὰ ἀνελθοῦσα:

τῶ 1930	εἰς	7.208	τόννους
» 1931	»	7.342	»

Αἱ τιμαὶ ὅμως τοῦ ἐλαίου παρουσιάζουν ἀπὸ τοῦ 1928 σοβαρὰν πτώσιν τόσον εἰς τὴν διεθνῆ, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἐγχώριον ἀγορὰν. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς καταστάσεως ἐλήφθησαν τὰ ἐξῆς μέτρα:

1. Διὰ τοῦ Νόμου 4624 τῆς 3 Μαΐου 1930 ἐμειώθησαν κατὰ 25ο)ο οἱ ἐπὶ τοῦ ἐλαιολάδου καὶ τῶν βρωσίμων ἐλαιῶν ὑφιστάμενοι φόροι. Ἐπίσης ἐμειώθη ὁ Δημόσιος φόρος τοῦ ἐλαίου τῶν περιφερειῶν Κερκύρας καὶ Μυτιλήνης, ὀριζόμενος εἰς 8ο)ο τῆς μέσης ἀγοραίας τιμῆς. Τέλος κατηργήθη ὁ δημόσιος φόρος τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομῆνου ἐλαιολάδου περιφερειῶν τινῶν ὡς λ.χ. Κερκύρας καὶ Μυτιλήνης.

2. Διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1931 Νομοθ. Διατάγματος καθωρίσθη ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ἢ κατ' ὄκᾳν τιμὴ τοῦ ἐλαιολάδου (ὀξύτητος 5ο)ο εἰς ἐλαιϊκὸν ὀξύ) εἰς 14.50 δραχμὰς μὲν εἰς ὅσας περιφερείας φορολογεῖται τοῦτο εἰς τὰ τελωνεῖα καὶ εἰς δρχ. 16.— εἰς ἄς περιφερείας φορολογεῖται εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα κατὰ τὴν ἐκθλιψιν. Προβλέπεται ἡ ἐκ μέρους τοῦ Κράτους ἀγορὰ τοῦ ὑπάρχοντος πλεονάσματος εἰς τὰς ἀνωτέρω τιμὰς καὶ ἡ ἐξαγωγή αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὰ τελευταῖα ὅμως ταῦτα μέτρα, κακῶς ἐφαρμοσθέντα, ἀντὶ νὰ

βελτιώσουν ἔχειροτέρευσαν τὴν κατάστασιν. Οἱ ἔμποροι δὲν δέχονται ν' ἀγοράσουν τὸ ἔλαιον εἰς τὰς ἀνωτέρω ὀρισθείσας τιμὰς ἀλλ' ἀγοράζουν αὐτὸ κρυφὰ εἰς πολὺ κατωτέρας τῶν συνήθων, διότι ἔλλείπει ὁ συναγωνισμὸς τῆς ἐλευθέρου ἀγορᾶς. Ἐξ ἄλλου αἱ δημοπρασίαι πρὸς ἐπιχορήγησιν τῆς ἐξαγωγῆς, ἀντὶ νὰ ὠφελήσουν τοὺς παραγωγούς, ὠφέλησαν μόνον τοὺς ἔχοντας ἀποθέματα ἐμπορείου. Διὰ τοῦτο γίνεται τῶρα σκέψις ἀναθέσεως τῆς ἐργασίας ταύτης εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν.

Ο Ι Ν Ο Ι

Καὶ τὸ προϊόν τοῦτο παρουσιάζει πτώσιν παραγωγῆς, ἀφοῦ αὕτη ὑπολογίζεται ὅτι ἀνῆλθεν εἰς γλεῦκος:

τῶ 1928	εἰς	307.523	τόννους
» 1929	»	215.000	»
» 1930	»	220.948	»
» 1931	»	180.000	»

Αἱ ἐξαγωγαὶ παρουσιάζουν σημαντικώτεραν ἀκόμη πτώσιν, ἀνεληθοῦσαι:

τῶ 1928	εἰς	122.550	τόννους	ἀξίας	492.1	ἑκατ.	δραχμῶν
» 1929	»	131.664	»	»	567.8	»	»
» 1930	»	62.688	»	»	247.7	»	»
» 1931	»	41.354	»	»	178.4	»	»

Σημειωτέον ὅτι τὸ πλεῖστον τῶν ἐξαγομένων οἴνων προέρχεται οὐχὶ ἐκ σταφυλῆς, ἀλλ' ἐκ κορινθιακῆς σταφίδος, παρακρατουμένης εἰς χλωρὰν κατάστασιν ὑπὸ τοῦ Αὐτ. Σταφιδικοῦ Ὁργανισμοῦ. Αἱ τιμαὶ τοῦ προϊόντος τούτου παρουσιάζουν ἐπίσης σοβαρὰν πτώσιν, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς τῶν οἴνων μας εἰς τὴν Γαλλίαν. Εἰδικὴ μέριμνα διὰ τὴν προαγωγὴν τῆς οἴνοποιίας ἐλήφθη μόνον ἐν Κρήτῃ, διὰ τῆς συστάσεως τῶν λεγομένων Συνεταιριστικῶν, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν κρατικῶν οἴνοποιείων.

ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΑ

Ἡ κατάσταση τοῦ κλάδου τούτου εἶνε περισσότερον ἀνησυχηστικὴ, διότι εὐρισκόμεθα οὐχὶ πλέον πρὸ ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς ἀλλὰ πρὸ σοβαρᾶς μειώσεως αὐτοῦ τοῦ παραγωγικοῦ κεφαλαίου, ὅσον ἀφορᾷ ἰδίᾳ τὰ βοοειδῆ (ἀγελάδες, βόες, μόσχου). Ἡ μείωσις αὕτη ἐμφαίνεται ἤδη ἐκ τῆς στατιστικῆς τοῦ 1930, ἀλλὰ δὲν ἐδημοσιεύθη ἀκόμη ἢ τοῦ 1931, ὅποτε αὕτη ἔλαβε μεγαλυτέρας διαστάσεις.

α) Ἐνεκα τῆς γεωργικῆς κρίσεως ἥτις ἀναγκάζει τὸν γεωργὸν νὰ πωλήσῃ τὰ ζῶα του πρὸς συντήρησίν του.

β') Ἐνεκα τῆς κατὰ τὸ φθινόπωρον τοῦ 1931 παρατεταμένης ἀνομβρίας.

Οἱ κυριώτεροι λόγοι τῆς κρίσεως τῆς κτηνοτροφίας, ἥτις ἔπρεπε νὰ προοδεύῃ εἰς ἕνα τόπον εἰσάγοντα κτήνη καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα ἀξίας 600 ἑκατ. δραχμῶν, εἶνε οἱ ἑξῆς:

α') Ἡ μὴ ρύθμισις τοῦ ζητήματος τῶν βοσκῶν εἰς τὰς ἀπαλλοτριωθεῖσας καὶ ἐποικισθεῖσας ἐκτάσεις.

β') Ἡ χρησιμοποίησις εἰς τὴν γεωργίαν ἐκτάσεως χειμερινῶν βοσκῶν καὶ μάλιστα γεννολειβαδίων.

γ') Ἡ μὴ ἀποκατάστασις τῶν νομάδων, οἵτινες κατέχουν ἀκόμη τὸ 1)4 τῆς κτηνοτροφίας τῶν μικρῶν μας ζώων.

δ') Ἡ ἔλλειψις ἐπαρκοῦς προσωπικοῦ εἰς τὴν κτηνιατρικὴν ὑπηρεσίαν μας.

ε') Ἡ ἔλλειψις πραγματικῶν κτηνοτροφικῶν σταθμῶν, καθότι οἱ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ συσταθέντες τοιοῦτοι ὁμοιάζουν μᾶλλον πρὸς ζωολογικοὺς κήπους, περιλαμβάνοντες πολλὰ ὠραῖα ἢ περιέργα εἰσαχθέντα ζῶα, ἄχρηστα ὅμως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν κτηνοτροφίαν μας.

Πρὸς προστασίαν τῆς χειμαζομένης κτηνοτροφίας μας, ἐπετράπη ἡ ἀτελής εἰσαγωγή ἀραβοσίτου καὶ βαμβακοσπόρου πρὸς διατροφήν τῶν κτηνῶν. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως κατηργήθη τὸ Ταμεῖον Κτηνοτροφίας, τὸ ὁποῖον τόσας ὑπηρεσίας προσέφερε καὶ κυρίως ἡδύνατο νὰ προσφέρῃ βαθμηδὸν εἰς τὴν τόσον ὀπισθοδρομημένην κτηνοτροφίαν μας.

Συμπέρασμα.

Αὐτὰ εἶνε, ἐν περιλήψει, τὰ πεπραγμένα τῆς γεωργίας μας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, ἔτος ὡς εἶπομεν δυστυχίας διὰ τοὺς γεωργοὺς μας. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ληφθέντα μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως παρ' ἡμῖν, ἧτις δὲν εἶνε κρίσις ὑπερπαραγωγῆς, ὡς εἰς τὰ λοιπὰ κράτη, ἀλλὰ κρίσις ὑποπαραγωγῆς, ὡς ἀπεδείξαμεν, δυνάμεθα νὰ τὰ συνοψίσωμεν εἰς τὴν ἐξῆς φράσιν: Προθυμία διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας μας, ἀλλ' ἀποτυχία ὡς πρὸς τὰ ἐπὶ τούτῳ ληφθέντα μέτρα.

Χρ. Εὐελπίδης